

Arrest

nr. 91 189 van 8 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS, die loco advocaat I. D'HAESE verschijnt en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Kaboel stad, Afghanistan. U bent geboren op 28 mei 1994 en bijgevolg bent u minderjarig. U bent een Hindoe van etnische origine. U heeft in Kaboel een opleiding gevolgd aan de gudwara (tempel) en eveneens werd u onderwezen door een lerares die aan huis kwam om uw zus van scholing te voorzien. U spreekt Punjabi, een beetje Hindien en een beetje Engels. Uw vader heeft een stoffenwinkel in Kabul. Uw grootouders langs moederskant zijn twaalf tot dertien jaar geleden uit Afghanistan gevlucht en naar België gekomen. Momenteel heeft u een onderkomen bij hen.

Uw komst naar België is gemotiveerd door de discriminatie waarmee Hindoes in Afghanistan geconfronteerd worden. Zo worden Hindoes op straat uitgescholden, wordt er fysiek geweld

gebruikt of worden de woningen van Hindoes bekogeld met stenen. Uw vader is een aantal keren het slachtoffer geweest van dit brute geweld. Hij werd geslagen door moslims en er werd hem gezegd om het land te verlaten. Indien hij geen gehoor zou geven aan deze eisen, zou u gedood worden. Uw vader heeft dan ook besloten om uw vlucht uit Afghanistan te regelen.

Omstreeks april 2011 heeft u Afghanistan verlaten. Via Pakistan en voor u verder onbekende plaatsen bent u in België terecht gekomen. Op 4 mei 2011 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties uw asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een taskara neer.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Allereerst ontbreekt het u aan kennis over de grondslagen van de Afghaanse maatschappij. Zo is het hoogst merkwaardig dat u in een multi-etnisch land als Afghanistan niet op de hoogte bent van de andere bevolkingsgroepen die in de samenleving aanwezig zijn, terwijl u zelf beweerde tot de Hindoe minderheid te behoren en u derhalve zichzelf rekent tot een groep die niet ruim vertegenwoordigd is. U dan ook gevraagd naar de voornaamste bevolkingsgroepen in Afghanistan, noemt u 'moslims', 'Patanen', 'Hindoes' en 'Afghanen' (CGVS, p. 5). U houdt uw antwoorden opvallend summier en wanneer er gepeild werd naar uw kennis van de Hazara's en Tadzjiken, twee belangrijke bevolkingsgroepen in Afghanistan, stelt u slechts dat u er 'nooit' van gehoord heeft en hier 'niets' over kan zeggen (CGVS, p. 5). Ook over 'Pashtoenen' zou u 'niets' gehoord hebben (CGVS, p. 6). Weliswaar heeft u eerder 'Patanen' genoemd als een Afghaans volk, wat feitelijk hetzelfde is als 'Pashtoen', doch is het niet aannemelijk dat u het woord 'Pashtoen' niet herkent, aangezien in Afghanistan dit de term is die gebruikt wordt om dit volk aan te duiden. Uw kennis over de bevolking van Afghanistan is dan ook ondermaats. Afghanistan wordt immers bevolkt door een mengeling van volkeren, waaronder 42% Pashtoenen, 27% Tadzjiken, 9% Hazara's en nog andere volkeren die een kleiner percentage uitmaken. Er zouden momenteel nog slechts honderd Hindoes woonachtig zijn in Afghanistan (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Ook in Kaboel vormen Pashtoenen, Tadzjiken en de Hazara's in mindere mate de voornaamste bevolkingsgroepen (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Het is dan ook totaal uitgesloten dat u als inwoner van Afghanistan geen weet zou hebben van deze groepen en u er zelfs helemaal niets over kan zeggen. Deze vaststelling is zo frappant dat er totaal geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u ooit in Afghanistan gewoond zou hebben.

Ten tweede bent u de landstalen van Afghanistan, het Dari en het Pashtoe, niet machtig. U spreekt Punjabi, Urdu een beetje Engels en Hindi. Met moeite herinnert u zich enkele woorden, maar ook niet meer dan dat (CGVS, p. 6). Het woord 'winkel' kent u bijvoorbeeld niet, wat een vreemde constatacie is aangezien u beweerde dat uw vader een winkel had in Kabul en dit woord dan toch logischerwijze deel zou uitmaken van de dagelijkse woordenschat van uw ouders, temeer u dan ook nog eens aangeeft dat uw ouders deze talen wel degelijk machtig zijn (CGVS, p. 5, 6). Het is dan ook verbazingwekkend dat u verschillende talen spreekt, doch geen gesprek kan aangaan in de taal van het land waar u ruim zestien jaar gewoond beweert te hebben (CGVS, p. 5). U vergoelijkt dit gebrek aan kennis door te benadrukken dat u niet naar school kon gaan, doch kan ook dit argument niet overtuigen. Uit de door ons geraadpleegde informatie blijkt immers dat in het jaar 2007 Sikh en Hindoe kinderen een opleiding konden volgen aan de school vlakbij de tempel in Kaboel. Deze opleiding bestond uit lessen Punjabi, wiskunde en godsdienstlessen, maar ook lessen Dari werden in het studiepakket opgenomen. Het is dan ook niet aannemelijk dat u geen Dari spreekt (CGVS, p. 4). Overigens is het evenmin geloofwaardig dat u een volledig geïsoleerd bestaan leidde in Afghanistan. Aangezien Afghanistan uw land van geboorte en verblijf was, moet uw gezin toch een zeker toekomstperspectief in dat land voor u in gedachten gehad hebben. Het kan dan ook niet overtuigen dat u op zestienjarige leeftijd niet opgewassen was om verantwoordelijkheden te dragen in de maatschappij waarin u opgroeide. Te meer uit cijfers blijkt dat schier de helft van de Afghaanse bevolking Farsi/Dari en ruim 35% Pashtoe spreekt, kan het niet overtuigen dat u deze talen dan ook niet geleerd heeft en dat u volledig in een sociaal vacuüm leefde. Andermaal heeft u geenszins aangetoond dat u afkomstig bent uit Afghanistan, integendeel.

Bovenstaande observaties worden verder onderstreept door de volgende vaststellingen. U gevraagd wie president is in Afghanistan, stelt u niet te weten wie dat is, maar de 'premier' is Hamid Karzai (CGVS, p. 6). Nochtans is Hamid Karzai geen onbekende in Afghanistan, hij is immers sedert de buitenlandse interventie in Afghanistan het enige staatshoofd. Het is dan ook vreemd dat u denkt dat er

naast Hamid Karzai nog een president is. Voorts weet u helemaal niets over de presidentsverkiezingen van 2009 terwijl deze verkiezingen het land ruime tijd in de ban hielden en er in de periode voorafgaand aan de verkiezingen op verschillende plaatsen in Kaboel, waaronder in de ambassade van India, aanslagen gebeurd zijn (CGVS, p.6, een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Er kan dan ook verondersteld worden dat u op de hoogte bent van deze toch tamelijk recente en belangrijke gebeurtenissen in de stad waar u beweerde gewoond te hebben. Voorts kan u geen namen geven van burgemeesters van Kabul en weet u niet wie Mullah Omar is, de leider van de taliban die algemeen gekend is in Afghanistan en kunt u hiernaar gevraagd geen enkele talib of talibanleider bij naam noemen (CGVS, p. 7-8). Ook deze feiten tonen geenszins aan dat u in Afghanistan gewoond heeft.

Voorts zijn er nog een aantal bemerkingen te maken over uw kennis van locaties in Afghanistan. Zo werd er u een vraag gesteld die onmiddellijk betrekking had op uw leefwereld, met name over het park in de naburige Kaboelse wijk Shar e Naw. U antwoordt hierop dat u weet dat Shar e Naw dicht bij uw huis ligt, maar u lijkt helemaal niets te weten over een park. Het is echter niet aannemelijk dat u Shar e Naw kent, want het park dat daar gelegen is, is één van de grootste van Kabul (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Het simpele feit dat u de naam kent van deze wijk, geeft dan ook opnieuw niet weer dat u ooit in Kaboel gewoond heeft. U ook gevraagd naar Afghaanse provincies, noemt u 'Kabul', 'Gardez', 'Kandahar', 'Khost' en 'Ghazni' op. Dat is echter alles wat u wist (CGVS, p. 11). Opnieuw is het feit dat u een aantal namen kan geven van provincies weinigzeggend als u er geen bijkomende informatie over heeft. Bovendien heeft u er geen idee van hoe ver de provincie Kandahar, een nochtans gekende zuidelijke provincie aan de grens met Pakistan, van Kabul ligt. Ook deze vaststellingen ondergraven uw bewering uit Afghanistan afkomstig te zijn.

Vreemd genoeg bent u wel enigszins op de hoogte van de Afghaanse kalender, van het Afghaanse nieuwjaarsfeest en enkele andere Afghaanse feestdagen, van twee nationale televisiezenders, en kent u de internationale telefooncode voor Afghanistan, de prijs van brood, de Afghaanse munt, de Sikh tempel in Karte Parwan en de Asmai tempel. Deze beperkte feitenkennis is echter niet voldoende om uw afkomst uit Afghanistan te staven (CGVS, p. 7- 9, 11-12). Uit uw verklaringen blijkt immers dat heel wat kennis waarover u beschikt op u is overgedragen door familieleden. Vooral uw vader zou u veel over Afghanistan verteld hebben en hij volgde blijkbaar ook de actualiteit door zelf naar Afghaanse zenders te kijken (CGVS, p. 6, 8, 13). Dat uw vader u informeerde over Afghanistan is op zich niet zo vreemd. Toch is de informatie die u via hem ontvangen heeft nog geen bewijs dat u ooit in Afghanistan gewoond heeft of dat uw vader nog recent in Afghanistan woonde. Statistische gegevens tonen immers aan dat de kans dat u recent afkomstig bent uit Afghanistan miniem is. Zoals hoger reeds vermeld wordt het huidige aantal Hindoes in Afghanistan op slechts honderd geschat. Reeds vele jaren geleden heeft er een grote exodus plaatsgevonden van Hindoes. Er kan zelfs gesteld worden dat nagenoeg alle Hindoes en Sikhs elders een verblijfplaats gezocht hebben. Beschikbaar cijfermateriaal stelt dat de Hindoe en Sikh bevolking voor het aanbreken van de burgeroorlog van 1992-1996 op 20.000 geschat werd. Dit aantal is dan ook drastisch geslonken tot een kleine 3000 Hindoe en Sikh inwoners in 2012, waaronder slechts 100 Hindoes (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Ongeveer 10.000 Afghanen, voornamelijk Hindoes en Sikhs, zouden veelal in de vermelde periode naar India gevlucht zijn, (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Deze cijfers dan ook in beschouwing genomen kan er van u verwacht worden dat u niet slechts enkele feiten kan opsommen, maar dat u typische Afghaanse kennis tentoonspreidt, zoals enige taalbeheersing, een grondige toelichting van de bevolkingssamenstelling, dat u meer dan één belangrijke Afghaan noemt en dat u weet heeft van gebeurtenissen rond de presidentsverkiezingen in 2009. De kennis waarover u wel beschikt, zoals de kalender, de prijzen en de munt, zijn in vergelijking hiermee immers zeer eenvoudig in te studeren. Het feit dat u twee Afghaanse televisiezenders kan opnoemen, omdat uw ouders hiernaar keken, geeft slechts weer dat u in het gezelschap verkeerde van familieleden met een Afghaanse achtergrond, wat gezien de diaspora van Hindoes niet ondenkbaar is. Uw kennis over tempels vormt evenmin een argument, aangezien er met een simpele muisklik gemakkelijk een overzicht bekomen kan worden van de Hindoe tempels in Kaboel (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Het is verder bevreemdend dat u de internationale telefooncode kent voor Afghanistan- ook al herinnert u zich niet hoe u dit weet en kan de vraag gesteld worden of dit nuttige informatie betreft voor iemand die steeds in Kaboel gewoond heeft en evenmin zelf telefoontjes naar Afghanistan gepleegd zou hebben (CGVS, p. 9)- maar u weet dan weer niet welke telefoonoperatoren er in Kaboel actief zijn terwijl dit toch eerder iets is dat bij uw leven aanleunde (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen kan dan ook opnieuw niet geconcludeerd worden dat u in Afghanistan gewoond heeft.

Ten slotte geeft u de asielinstanties weinig zicht op het traject dat u gevolgd zou hebben om naar België te komen. U zou naar 'Gardez' gegaan zijn, maar u weet niet waar Gardez gelegen is (CGVS, p. 10- 11). U noemt de plaats 'Mirmshka' maar ook over deze plaats zegt u dat het de naam van een

plaats is en dat er winkels zijn. U weet echter niet waar het is (CGVS, p. 10-11). Over het vervolg van de reis bent u even karig met informatie. U bent vanuit Karachi vertrokken, maar u weet niet waar u geland bent (CGVS, p. 12). U geeft geen verdere informatie. Op basis van deze informatie kan er niet verondersteld worden dat u deze route heeft afgelegd. Uw verklaringen zijn dermate kort en vaag dat er geen geloof gehecht kan worden aan deze reisroute. Bovendien kan er van iemand met enige kennis van het Engels verwacht worden dat hij gedetailleerde informatie zou kunnen geven over de plaats van aankomst. Op internationale luchthavens is er immers geen ontkomen aan de onophoudelijke stroom van informatie. Uw verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een originele taskara neer. Uw taskara vermeldt identiteitsgegevens, meer weet u er ook niet over (CGVS, p.9-10). De taskara die u neerlegde heeft gezien bovenstaande vaststelling geen enkele meerwaarde. Dergelijk document heeft enkel bewijswaarde in het kader van coherente en geloofwaardige verklaringen, wat in uw geval niet zo blijkt te zijn. Bovendien is het de asielinstanties bekend dat er allerlei valse Afghaanse documenten, waaronder, taskara's, in omloop zijn (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier).

Uw voogd legde op het gehoor twee pagina's van een rapport van de Britse immigratiedienst (2012) neer over de situatie van Hindoe en Sikh kinderen in Kaboel. In dit rapport wordt melding gemaakt van problemen van economische en sociale aard waardoor vele kinderen niet naar school gaan. Zoals reeds vermeld waren er in Kaboel voor schoolgaande kinderen mogelijkheden om verschillende vakken te volgen, onder meer Dari. Dient in dit kader nog te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt in Kaboel te hebben gewoond en kan dit document niet in overweging worden genomen.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle

relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van de onderzoeksplicht en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker geeft aan dat hij nooit werd geïnterviewd omtrent zijn beweegredenen om Afghanistan te ontvluchten, noch omtrent de problemen die aldaar zijn levenssfeer beheersten, noch omtrent de door hem afgelegde route. Verzoeker stelt dat de beknoptheid en onvolledigheid van het eerste interview volledig te wijten is aan verwerende partij, die omwille van technische mankementen het eerste interview niet volledig kon afnemen en een vervolginterview aan verzoeker beloofd had en dit in het bijzijn van zijn raadsman en voogd. In plaats hiervan werd op 11 mei 2012 de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in Afghanistan waardoor de vrees voor vervolging of de nood aan subsidiaire bescherming niet kan worden ingeschat. Nochtans had verzoeker bij een tweede interview de kans gekregen om aan de hand van zijn vluchtmotieven, zijn levenssituatie scherper voor te stellen. Het Commissariaat-generaal is volgens verzoeker dan ook niet zorgvuldig geweest en had minstens een tweede interview moeten organiseren zodat het Commissariaat-generaal ten minste ook op de hoogte geweest was van de “gevaarstoestand” waarin verzoeker zich in Afghanistan bevond. Over dit laatste punt werd echter geen enkele vraag gesteld zodat ook de onderzoeksplicht die op de overheid rust wordt geschonden.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en is er volgens hem sprake van een onjuiste feitenvaststelling en een onjuiste motivering. Volgens verzoeker zijn er bepaalde onwetendheden met betrekking tot sommige aspecten van de Afghaanse samenleving niet in de juiste context geïnterpreteerd.

Verzoeker geeft aan dat een tolk die Afghaanse Hindutaal spreekt, perfect zou kunnen oordelen dat verzoeker wel degelijk van Afghanistan afkomstig is. Omdat beide tolken (zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal) wellicht het Afghaans Hindu niet machtig zijn, konden zij volgens verzoeker niet opmerken dat verzoeker eigenlijk de voor in Afghanistan wonende Hindoes typische Indische taalvariatie spreekt. Dit element zou de doorslag geweest kunnen zijn om verzoeker wel degelijk aan te merken als een Afghaanse inwoner met de Afghaanse nationaliteit. Een tolk die het Afghaanse Hindu machtig is, zou wel direct weten dat verzoeker afkomstig is uit Afghanistan, net omdat dit zeer beperkt gesproken wordt. En net omdat deze taal zeer beperkt gesproken wordt, is het niet merkwaardig dat verzoeker ook een goede notie heeft van andere Hindutalen (Punjabi en Urdu) die wel meer uitgebreid worden gesproken.

Volgens verzoeker werd zijn onwetendheid met betrekking tot sommige aspecten van de Afghaanse samenleving niet in de juiste context geïnterpreteerd. Verzoeker stelt dat zijn ouders, mede daar zij totaal geen toekomstperspectief zagen voor hun zoon in Afghanistan, besloten hebben om verzoeker te doen vluchten naar Europa omdat de toestand van de Hindoes in Afghanistan steeds ondraaglijker en gevaarlijker werd. Verzoeker leefde dus niet in een sociaal vacuüm, zoals verwerende partij stelt, maar leefde door de niet aflatende gevaren en bedreigingen totaal afgesloten van het Afghaanse openbare leven. Verzoeker leefde er met zijn familie en bracht regelmatig bezoek aan de Hindoe-tempel, of kreeg onderwijs thuis. Het is dan absoluut niet onmerkwaardig dat verzoeker zeer weinig weet over het Afghaanse openbaar leven. Het is een feit dat, zelfs in Europa en zelfs in België verblijvende erkende vluchtelingen (zelfs zij die naderhand een nationaliteit van een Europees land verwerven) geen enkele notie hebben van het Europees land waar zij dikwijls zeer lang verblijven. Verzoeker verwijst tevens naar zijn zeer uitgebreide kennis van de Afghaanse kalender, van het Afghaanse nieuwjaarsfeest en

van enkele Afghaanse feestdagen, van nationale televisiezenders, de internationale telefooncode, de Afghaanse munt en de Sikh tempel, dewelke door het Commissariaat-generaal worden afgedaan als zijnde *“overgedragen door familieleden”*. Hetzelfde geldt voor de zeer gedetailleerde beschrijving van zijn verblijfplaats en de omgeving ervan, hetgeen slechts kort vermeld wordt in de argumentatie. Verzoeker meent dat dit getuigt van een enorm onevenwicht en gebrek aan objectiviteit.

Dat verzoeker weinig weet te antwoorden over het park in de naburige Kabulse wijk Shar e Naw is volstrekt normaal, gezien verzoeker slechts met de bus aan dit park voorbij reed, zodat het onmogelijk is om te zien dat zich daar een groot park bevindt. Voor het overige nam verzoeker niet deel aan het openbare leven in Afghanistan, waardoor hij het park, dat op een zekere afstand van verzoekers woonplaats ligt, inderdaad niet kent. Waar werd vastgesteld dat verzoeker weinig wist over zijn reisroute, geeft hij aan gewoon de smokkelaar te zijn gevolgd op een reis waarin hij gebukt ging onder psychische druk en enorme vermoeidheid.

Verwerende partij gaat volgens verzoeker nogal kort door de bocht. Met een simpele muisklik is het even eenvoudig om te weten welke talen er in Afghanistan gesproken worden, hoe de parlementsverkiezingen in 2009 werden georganiseerd en zijn verlopen, wie de leider is van de Taliban. Dit alles heeft verzoeker niet gedaan, hetgeen zijn eerlijkheid bewijst. Rekening houdend met voornoemde omstandigheden zijn verzoekers verklaringen wel coherent en geloofwaardig. In dit verband kan zijn taskara dan ook in overweging worden genomen.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker niet op de hoogte is van de andere bevolkingsgroepen die in de Afghaanse samenleving aanwezig zijn, terwijl hij zelf beweerde tot de Hindoe minderheid te behoren en hij derhalve zichzelf rekent tot een groep die niet ruim vertegenwoordigd is (stuk 8, Vragenlijst). Wanneer verzoeker gevraagd werd naar de voornaamste bevolkingsgroepen in Afghanistan, noemt hij ‘moslims’, ‘Patanen’, ‘Hindoes’ en ‘Afghanen’ (gehoorverslag CGVS, p. 5). Wanneer er gepeild werd naar verzoekers kennis van de Hazara’s en Tadzjiken, twee belangrijke bevolkingsgroepen in Afghanistan, stelt verzoeker dat hij er ‘nooit’ van gehoord heeft en hier ‘niets’ over kan zeggen (gehoorverslag CGVS, p. 5; Landeninformatie). Ook over ‘Pashtoenen’ zou u ‘niets’ gehoord hebben (gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is niet aannemelijk dat verzoeker het woord ‘Pashtoen’ niet herkent, aangezien in Afghanistan dit de term is die gebruikt wordt om dit volk aan te duiden (Landeninformatie). Verzoekers kennis over de bevolking van Afghanistan is dan ook ondermaats. Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Afghanistan bevolkt wordt door een mengeling van volkeren, waaronder 42% Pashtoenen, 27% Tadzjiken, 9% Hazara’s en nog andere volkeren die een kleiner percentage uitmaken. Ook in Kabul vormen Pashtoenen, Tadzjiken en de Hazara’s in mindere mate de voornaamste bevolkingsgroepen. Het is dan ook onaannemelijk dat verzoeker als inwoner van Afghanistan geen weet zou hebben van deze groepen en verzoeker er zelfs helemaal niets over kan zeggen. Deze vaststelling is reeds dermate frappant dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers bewering dat hij ooit in Afghanistan gewoond zou hebben.

Uit het administratief dossier blijkt voorts dat verzoeker de landstalen van Afghanistan, het Dari en het Pashtoe, niet machtig is (gehoorverslag CGVS, p. 5). Verzoeker spreekt Punjabi, Urdu een beetje Engels en Hindi. Met moeite herinnert verzoeker zich enkele woorden in het Pashtoe (gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is niet geloofwaardig dat verzoeker bijvoorbeeld het woord ‘winkel’ niet kent aangezien hij beweerde dat zijn vader een winkel had in Kabul en dit woord dan toch logischerwijze deel zou uitmaken van de dagelijkse woordenschat van zijn ouders, te meer verzoeker dan ook nog eens aangeeft dat zijn ouders deze talen wel degelijk machtig zijn (gehoorverslag CGVS, p. 5, 6). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker verschillende talen spreekt, doch geen gesprek kan aangaan in de taal van het land waar hij ruim zestien jaar beweert te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p. 5).

Wanneer verzoeker gevraagd werd wie president is in Afghanistan, stelt verzoeker niet te weten wie dat is, maar geeft hij wel aan dat de ‘premier’ Hamid Karzai is (gehoorverslag CGVS, p. 6). Voorts weet verzoeker helemaal niets over de presidentsverkiezingen van 2009 terwijl deze verkiezingen het land ruime tijd in de ban hielden en er in de periode voorafgaand aan de verkiezingen op verschillende plaatsen in Kaboel, waaronder in de ambassade van India, aanslagen gebeurd zijn (gehoorverslag CGVS, p. 6, Landeninformatie). Er kan dan ook verwacht worden dat verzoeker op de hoogte is van deze belangrijke gebeurtenissen in de stad waar hij beweerde gewoond te hebben. Voorts kan verzoeker geen namen geven van burgemeesters van Kabul en weet hij niet wie Mullah Omar is, de leider van de Taliban die algemeen gekend is in Afghanistan en kan hij geen enkele talib of Talibanleider bij naam noemen (gehoorverslag CGVS, p. 7-8; Landeninformatie). Ook deze vaststellingen wijzen er op dat het niet aannemelijk is dat verzoeker in Kabul gewoond heeft.

Met het argument dat verzoeker door de niet aflatende gevaren en bedreigingen totaal afgesloten leefde van het Afghaanse openbare leven, kan verzoeker zijn fundamenteel gebrekkige kennis over elementen omtrent het dagelijkse leven in Afghanistan niet verschonen. Ook al leefde verzoeker afgesloten, toch woonde hij naar eigen zeggen in Kabul samen met zijn familie die zelfs een winkel uitbaatten, bracht hij regelmatig een bezoek aan de Hindoe-tempel en kreeg hij onderwijs thuis. Verzoeker verklaarde zelfs dat hij *in het nieuws gehoord* dat Osama Bin Laden werd vermoord (gehoorverslag CGVS, p 7). Hieruit blijkt dat verzoeker niet zo afgeschermd leefde, als hij wil doen uitschijnen. Het is dan ook in het bijzonder niet aannemelijk dat verzoeker geen enkele notie had van de bevolkingssamenstelling in Afghanistan en in Kabul of van het woord "Pashtoen", de naam van de leider van de taliban niet kent en dat hij geen enkele kennis heeft van de turbulente gebeurtenissen rond de presidentsverkiezingen in 2009.

Op grond van wat hoger werd gesteld kan met recht tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden afkomst besloten worden. Waar verzoeker stelt dat hij wel een uitgebreide kennis heeft van de Afghaanse kalender, van het Afghaanse nieuwjaarsfeest en van enkele Afghaanse feestdagen, van nationale televisiezenders, de internationale telefooncode, de Afghaanse munt en de Sikh tempel dient te worden opgemerkt dat deze kennis geen afbreuk doet aan voormelde fundamentele onwetendheden. Van een persoon die beweert in de stad Kabul in Afghanistan te zijn geboren, er te zijn opgegroeid en gedurende zijn hele leven tot aan zijn vertrek uit Afghanistan te hebben gewoond (gehoorverslag CGVS, p. 7) kan immers worden verwacht dat hij op de hoogte is van enkele elementaire aspecten uit het dagelijkse leven aldaar. Op basis van deze gebrekkige kennis in verband met zijn streek van herkomst kan er geen geloof worden gehecht aan zijn problemen die verzoeker in zijn herkomstregio zou kennen. Het is overigens niet aan de tolk om verzoekers afkomst te bevestigen of te ontkrachten; verzoeker dient deze zelf aannemelijk te maken. Verzoeker bleef desbetreffend in gebreke.

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geenszins geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn afkomst uit Afghanistan en Kabul en bijgevolg evenmin aan zijn asielrelaas dat verzoeker aldaar situeert. De door verzoeker neergelegde taskara heeft dan ook geen enkele bewijswaarde. Bovendien blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat veel Afghaanse (identiteits-)documenten gemakkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zelfs buiten Afghanistan. Veel valse documenten zijn zelfs na gedegen onderzoek door specialisten niet van authentieke te onderscheiden. De waarde van Afghaanse documenten is hoe dan ook relatief.

Het is de Raad niet duidelijk wat verzoeker beoogt met de neerlegging van een attest van immatriculatie. Dit attest meldt uitdrukkelijk dat het geen identiteitsbewijs noch nationaliteitsbewijs is.

2.3. Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoeker zijn beweerde herkomst uit Kabul in Afghanistan niet aannemelijk. Aangezien aan verzoekers beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

2.4. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412).

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 november tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF